

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre ..... 8 K
Fél évre ..... 4 " "
Negyed évre ..... 2 " "
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a l k á n y i
Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyiltér sora egy korona.

A magyar tanító.

Alsólendva, március 7.

A téma nem új, szinte napról-napra felbukkan az újságok hasábjain egy-egy rövidke hír, amely arról számol be, hogy valahol a magyarságtól elszigetelt nemzetiség-lakta erdőháti falucskában egy szegény tanító küzködéseivel, szenvedéseivel teli életét a magyar kultúra terjesztésére, a falu idegen anyanyelvű gyermekeinek megmagyarosítására szenteli. Az újságolvasó közönség a legtöbb esetben átsiklik az ilyfajta hírek fölött, nagyritkán elolvassa és elolvasás után anélkül, hogy valami mélyebb nyomot hagyna lelkén, tovább forgatja az újság lapjait. Ez a közöny, ez a nemtörődömség fényesen jellemzi ugyszólván az egész magyar társadalmat.

Ha valahol fölünk távol, tengereken, országokon túl, idegen földön szerencsétlenség történik, legyen az bár a legborzalmasabb, legkegyetlenebb katasztrófa, emberek százával, zrével vesszenek is el, — képtelenek vagyunk a lesujtottakkal együtt érezni, még csak meg sem borzongunk a borzalmak hallatára. Az az óriási távolság, amely lelkivilágunkat elválasztja azokétól, nem engedi, hogy a részvét, a megindulás felülkerekedjék bennünk.

Ez a hasonlat jutott eszünkbe, amikor a nagyközönségről és a magyar kultúra terjesztőiről, apostolairól — a tanítókról beszélünk. Az az óriási és szavakban kifejezhetetlen értékű munkát, amelyet a magyar

tanítóság a magyar kultúra érdekében kifejt, a nagyközönség nem méltányolja kellőképpen. Nem méltányolja pedig azért, mert fogalma sincs arról, hogy mekkora erőmegtöltésre, milyen önfeláldozásra van szüksége annak a szegény magyar tanítónak, akit a sors valamelyik oláh — vagy, hogy Zalamegyéről beszéljünk — horvát s vend falu rozoga iskolájába vet a nyilt feltétellel, hogy az a falut, amelynek lakossága a magyarság ellensége — magyar hazafiakká nevelje.

És az a magyar tanító, aki ezt a munkát a legtöbb esetben saját elhatározásából magára vállalja, türve minden szenvedést, minden gáncsol, megpróbáltatást, amely bőven kijut számára, életének alkonyán olyan eredményeket mutat föl, amelyek előtt kell, hogy minden jóérzésű, a nemes tettek iránt fogékony lelkű magyar ember tisztelettel, hálával emeljen kalapot.

Ez a tisztelet és hála kétszeresen kijár Zalamegye tanítóinak. Zalamegye déli része idegen ajku népekkel van benépesítve. Horvátok és vendek lakják a községeket, akik, elhisszük, lehetnek jó és hű fiai a magyar hazának, de semmiesetre sem ragaszkodnak hozzánk oly erővel, hogy lelketlen agitátorok munkáinak ne hódoljanak ahhoz a nemzethez csatlakozni, amelyek a nyelvét bírják. A közelmúlt eseményei, a Muraközben elkobzott röpirat, a Lajtmann—Zrinyi-féle sajtópör — klasszikusan igazolják, hogy van okunk az aggodásra.

Kikre vár tehát ezután az a nagy feladat, hogy Zalavármegye horvát és vend lakóit megtartsák a magyar nemzet számára? Erre a kérdésre egy a felelet: a magyar tanítókra! Egyedül ők vannak hivatva a nemzetiségi veszedelem továbbfejlődésének megállítására; az az energia, amely annyira jellemzi tanítóinkat, kell, hogy továbbra is fényes eredményeket produkáljon a magyar kultúra, a magyar nyelv, a magyar nemzeti eszme érdekében. Papjaink támogatására, helyesebben: a papok agitációjával elért eredményekre nem számíthatunk. Nem azért, mintha a horvátok és vendek között nem volna egyetlen magyar érzésű pap sem, de nekik, hogy eredményeket érjenek el, szükségük van arra, hogy olyan nyelven beszéljenek a néphez, amilyen nyelven a nép beszél. Már pedig ily módon magyarosítást nem lehet elképzelni. A tanítóknak van minden reményünk, ők, egyedül csak ők férkőzhetnek hozzá a fogékony, könnyen hajló gyermekei lélekehez és tehetnek szolgálatot a magyar haza érdekében.

Mi bizunk, hogy ennek a vármegyének idegen ajku lakossága is csak egy nemzetet ismer el ebben az országban s ez a nemzet pedig a magyar nemzet. Hisszük, hogy tanítóink, a gaz agitátorok erős munkáinak dacára is, mint a multban, ugy a jövőben is lankadatlan erővel és kitartással dolgoznak a községek megmagyarosításáért.

— Kérjük előfizetőinket, kik lapunk árával hátuloldalon vannak, hogy tartozásukat mielőbb küldjék be, mert különben címükre tovább nem küldjük a lapot.

TÁRCA.

Békítgetve, becézgetve...

I.

Érzed-e a vágyam puha, nehéz selymét
Lelkedre simulni?
Érzed-e a csókom forró tüzesőjét
Szép szemedre hullni?
Érzed-e az álom aranyos varázsát,
Melyek hozzád visznek?
Érzed-e az egész dacos megadását
E nyugtalan szívnek?...

II.

Vágyod-e a csókom, remegő lázokban,
Amikor rám nézel?
Várod-e, áldod-e titkon, egymagadban
Minden ölelésem?
Érzed-e, kérded-e: vajjon ez az egész
Nem játékos álom?
Tudod-e, érzed-e, hogy a legrágább vagy
Nékem e világon?!

NÉMETH BÖSKE.

Hét év mulva.

Irtá: LÉLEK IMRE.

A zöld selyem függönyön áttörő bágyadt őszi napfény csak alig világította meg a kis rococo-szalont, melynek burair színes foltokká olvadtak össze a félműhelyben. A szoba csendjét csak a nagy álló óra ketyegése zavarta. A szép, szöke haju asszony hanyagul dőlt végig a chaise longue-on, fejét karjára támasztva. Egyik kezével a nagy fehérmedve-bőrön terdelő ifju haját simogatta, ki ugy nézett rá, mint valami oltárképre. Az asszony végre megtörte a csendet. Látszott rajta, hogy valami olyant készülni mondani, amire már régen készül, de nem meri elmondani.

— Béla, hallgasson rám! Valamit mondok magának, ami nem jól fog esni, ami fájni fog, de olyan lesz, mint a seb, amit az orvos vág, hogy egy nagyobb bajt elkerüljön vele... Ne szóljon közbe, mert nem tudom végig elmondani ugy, ahogy akarom. Sok nehéz szerepet tanultam be előre, de mondhatom, hogy ennél átértettebbet soha. Mi el fogunk válni egymástól. Maga valami tanulmányt címén elutazik s igyekszik pár hó alatt elfelejteni...

— De...

— Csak figyeljen... Én meg pár hó mulva lelépek a színpadról s eltűnök a világ elől. Van Erdélynek egy elrejtett zugában egy kis birtokom, hol nem ismer senki, hol a jámbor oláhok nem

fogják tudni, hogy Király Herma, fél Európában híres drámai színész, közéleti temetkezett... Eltemetem a szépségemet? Igaza van! Most még szép vagyok. De járt-e már ilyenkor, napsgaras ősszel rózsás kertben? Figyeljen meg egy rózsát. A szirmai még frissek, a virágai még illatosak, de a leveleit megcsipte már a reggeli dér. És nézze meg egy hónap mulva! A virágai elhervadtak, a levelei elfonnyadtak, a törzset a kertész meg szalmával burkolja körül, hogy meg ne fagyjon. Én is ilyen vagyok, de nem akarom megvárni, míg nálam is beköszönt a tél. A maga emlékezetében nem mint öregasszony akarok élni, hanem mint viruló szép asszony, amilyen még most vagyok. Nem fog engem elfelejteni soha. Ezt biztosan tudom. Én mutattam meg magának az életet, én tanítottam meg szeretni, én fedeztem fel magát, az ismeretlen vidéki író, én adtam magammal együtt ihletet... Én voltam magának az — első... És mi lenne, ha ez az „első,” pár év alatt egy őszhaju öregasszonnyá válna, kinek éveiből legfeljebb hamis haj, hamis fogak és sok-sok festék tagadtatna ki néhányat... Eleget komédiáztam a színpadon, az életben én — „én” akarok lenni...

Hét év mult el azóta.

Egy új darabja premierje után Halmay, az országos híru drámaíró unott arccal bontogatta fel a leveleit, a melyek drámája sikere alkalmából üdvözölték. A tálcá legalján észrevett

Forgácsok.

— Egy kis elmélkedés. —

A fővárosi lapok a napokban — a képviselőházi vitákkal kapcsolatban — sokat irtak a kisipar pártolászáról. Irtak jót és helyeset, kétségeset és — talán — kivihetlent is. Mi nem foglalkozunk politikával, azért nem is szólunk a tárgyhoz, csupán kiinduló pontul használtuk a fenti mondatot. Nem politizálunk, nem is politizálhatunk; de miők is foglalkoznánk ezzel, hiszen elég hiba és baj van a mi helyi iparosainkban és — mondjuk — talán a szervezeteinkben is. Ne haragudjanak iparos-polgártársaink, de határozatlan ezt az impressziót keltette bennünk a mi egy hete összehívott ipartestületi közgyűlés. A közgyűlés — mint ilyen — nem volt megtartható, mert a tagok nem jelentek meg határozatképes számban, pedig több igen fontos ügy szerepelt a tárgysorozaton. Aki megjelent, az megfogadta az öregapja haló poraira, hogy többet el nem jön semmiért. Miért nem jön el? kérdeztük. — Én nem mázskálók annyit ide! — volt a felelet.

Bocsánatot kérek, de én azt hiszem, hogy ez gyerekség, vagy fel nem fogása és meg nem értése az iparos-érdekének. Elhiszük, sőt tudjuk, hogy folyton meg nem tartható közgyűlésekre járni kellemetlen, de hiszen ez az iparosságunk saját érdeke és nekik a saját körükben agítálni kellene, hogy azon minden iparos megjelenjen. — Innen származnak aztán a viszályok, a veszekedések; mert ha a gyűlésen tizenöt iparos megjelenik s valami felett érvényes határozatot hoz, lehet, hogy az a határozat egy másik 15 embernek nem tetszik, akkor ez a másik tizenöt azt mondja mérgesen: „ha mi ott lettünk volna...!” Hát miért nem voltak ott? Joguk volt, sőt erkölcsi kötelességük lett volna ott lenni! Nem akarjuk ezt a jelenséget intelligencia-hiánynak minősíteni, csupán nemtörődömségnek. Pedig már a mi iparosaink is be kéne látniok, hogy csak egy jól szervezett, összetartó testület, jogszerű és lelkiismeretes vezetéssel vívhat ki magának valamit.

Kíváncsiak vagyunk, hogy a mai gyűlésen jelenlevők számát relációba hozhatjuk-e a tíz ujjunkkal?!...

*

egyét, amelynek címzése ismeretlen írással volt írva. Felbontotta ezt is... .

„Ugyis tudom, nem fogja kitalálni, hogy ki írta ezt a levelet. Hogy ne gondolkozzon sokat, egy nevet juttatok az eszébe: Herma. Rég elfelejtett név! Talán lelki szeméi elé tudok idézni egy sápadt napfényes őszi délutánt, egy zöld plüss szalont, egy aranyhaju asszonyt, aki egy szomoru, sápadt fiatalember haját simogatta... . Azóta sok idő telt el. Azt az öszt követte sok másik, a zöld plüss szalont valamelyik zsbárus vette meg, annak az aranyhaju asszonynak a fejét belepote a dér... . És büszkén tekint arra, kit ő bocsátott szárnra... .”

Halmay bosszankodva vette észre, hogy a cigarettája kialudt. Miközben egy másikra gyujtott, pár pillanatra elgondolkozott:

— Herma? Tudom már. Az első barátnóm volt, egy ventülő híres színésznő, aki azt képzelte be magának, hogy negyven éves kora dacára még mindig tud szeretni... .

Aforizmák.

Sok emberről csak a gáyszjelentés révén tudjuk meg, hogy a világon volt.

Lelekifájdalmak ópiuma a munka. Személy még nem személyiség, egyén még nem egyéniség.

Nem azon mulik, hogy mit dolgozunk, hanem hogy dolgozunk egyáltalában.

Ki hitelgész tőr, nem érdemi; ki megérdemi, az nem tőri.

A legterékenyebb peccsét a titok peccsétje.

A Szépitő-Egyesület közgyűlésén hangzott el. Dr. Brünner József, kinek higienikus-szépépzé-kéről már sokszor volt alkalmunk meggyőződni, a viták folyamán azt az eszmét vetette fel, hogy talán jó volna a dísznő- és marhaesordát az alsó-utcaikon át terelni a legelőre. Dr. Józsa Fábián elnök, ki minden jónak és szépnek lelkes barátja, élénken helyeselte az ügyet, de mindkét szótát elfelejtődött a további tárgyalások folyamán. — Mi megpendítjük újra az eszmét. Szerény véleményünk és a főútcán lakó polgártársaink véleménye is az, hogy ez a terv kivihető s a kivitelezészetikai szükséglet. Nézzük csak meg reggel és este az aszfaltot és az utcát, mikor a tehének és a dísznők elvonultak s gondoljuk el, milyen benyomást tesz ez a látvány egy idegenre. Vagy milyen kellemetlen az magunknak is, mikor tojástanócot kell járnunk az aszfalton! — Lehet, hogy sokak szempontjából csekély jelentőségű, vagy éppen kivihetetlen ez a dolog, de talán mégis meg kellene próbálni!

*

Apropos, Alsó-utca!... Ha lemegyünk az Alsó-utcának nevezett piszok- és szemégyűjtő-helyre, minden kutyaszorítóban — mely a berebbe vezet — látunk elsősorban egy ortografiai hibákkal teli táblát, mely a tisztaságra figyelmeztet mindenkit; másodsorban azt a piszokot látjuk, mely a figyelmeztetés dacára is ott van. Sokat irtunk már az Alsó-utcák tisztátalanságáról, de szavunkat sem a hatóság, sem az ott lakók nem vették komolyan. Nem akarunk epések lenni és csak annyit jegyzünk meg, hogy pl a Malom-utcából a berebbe vezető „köz”-ben oly sok a rondaság, hogy az embernek keresni kell egy talpalattnyi tiszta helyt. Talán jó volna, ha a rendőrök az Alsó-utcákba is lenéznének néha s ellenőriznék, respektálják-e az emberek a figyelmeztető tábla tilalmát! Mert a mai állapotok mellett igazán nem lenne csoda, ha a most még csak *lokális infektio* jelleggel bíró tifusz nagyarányu, veszedelmes járvánnyá fejlődne. V. I.

Színház.

Kiss Árpád színtársulata a múlt héten a közönség meleg, jól megérdemelt pártfogása mellett folytatta előadásait. A közönség tényleg nem csalódott a társulatban s szimpátiáját a szokatlanul élénk pártfogással juttatta kifejezésre. Közönség és direktor tehát kölcsönösen meg lehetnek egymással elégedve. A hétnél több napján egészen megtelt a színházterem, de a többi előadásokon sem voltunk olyan kevesen, mint amilyen részvételenség mellett folytak le az előbbi társulatnál a legjobb darabok. A kis Alsólendva tehát felismerte Kissék ambiciózus gárdájában a pártolásra érdemeset s ennek mi, akik tisztában vagyunk azzal a kulturmisszióval, amit a színház különösen a nemzetiségi vidékeken teljesítenek, örülünk legjobban.

Szombaton este egészen megtelt a terem a „Mozsikirály” című új operett előadásánál. Pedig a darab nem érdemelte meg a telt házat, üres léhaság, minden komoly érték nélküli, csupán a dekoratív hatásra utazó dolog volt annak dacára, hogy az egyes szereplők minden tehetségüket latba vetették, hogy a tartalom silányóságát enyhítsék. K. Kövy Kornélia, Fáskesti Mariska, Sándor Andor, Somos Piri most is a legjobbat nyújtották. Kötönő volt Kun Dezső, mint Náci iradoszolg, nagyon tetszett Tóth Béla (Gergely Bálint) s most is, mint mindig, jóízű játékokat produkált Nyáray Rezső a Varju Mihály szerepében. Hogy a darab teljesen meg nem bukott, az főként a kötönő Deák Gyula érdeme, aki a címszerepben brillírozott a tőle megszokott élvezetes játékkal. Asbóth Lili, Kafka s a többi kisebb szereplők is jól megállották a helyüket.

Vasárnap este jóval nagyobb sikert ért el a „Buksi” c. operett-újdonosság. A terem most is egészen megtelt közönséggel. A címszerepet most is Deák Gyula, ez az intelligens, kiforrított jó színész kreálta teljes odaadással, pompás élethűséggel. Nagyon jó volt most is Nyárai a nagybácsi

s Asbóth Lili a nagynéni szerepében. Az unokahugok szerepében Fáskesti Mariska, Kövi Kornélia és Somos Piri nagyon kedvesen és nagyon élvezetesen játszottak, ugyszintén jó volt a kis Kiss Mariska is. Elsőrendű alakítást nyújtott Kun Dezső (Szabolcs), aki n-csacs játékával állan meg helyét akarmelyik nagy színpadon, de gyönyörű táncával is nagy hatást tud elérni. Sándor Andor a Fred William Black szerepében tett újabb bizonyosságot arról, hogy egyik legértékesebb tagja a társulatnak. Andornakj léghajóshadnagy szerepében Tóth Béla jeleskedett szép hangjával és komoly játékával. Hangos tetszést aratott Sándor Juliska, mint Márís cseled, természetes játékával. A többiek is dicséretes buzgalommal járultak hozzá a darab jó sikeréhez.

Hétfőn „csak felnötteknek” a „Telefon”-t adták. A terem persze most is megtelt. Akik szeretik a pikantériát (s kik nem szeretik?), azok jól mulattak Nyárai kötönő alakításának. K. Kövy Kornélia rutinizott játékának, a bájos kis Somos Piri s a temperamentumos Fáskesti Mariska élvezetes előadásának. Kötönő volt most is Kun Dezső, Deák és Sándor Andor. Asbóth Lili, F. Sándor Juliska, Király Mariska és Kafka Gyula, valamint a többiek is hozzájárultak a sikerhez.

Keddén a „Samuka” című városiéleti boldonságot adták szépszámu közönség előtt. A darab az előadók igyekvés dacára sem tudott tetszést elérni — legfeljebb a karzatban. Kafka Gyula ez estén köztint a feltékény udvarló nagyszerű alakításával.

Szerdán Fail-darab ment, a „Kedves Augusztin”, tehát miben természetesebb, minthogy igen kellemesen szórakozott a közönség. A címszerepben Tóth Béla, ez a fiatal, de máris sok tehetséggel játszó színész ügyeskedett. Tóthot kellemes csengésű, jól ható, szép hanganyaga is egyik legértékesebb tagjává teszi a társulatnak. Partnere, Somos Piri, most is közvetlen, bájos volt. Szép sikert ért el Fáskesti Mariska, a ki temperamentumosságát s nem nagy, de kellemes hangjával életet, vidámságot hoz minden darabba. Sándor Andor most is nagy intelligenciával játszott. Elsőrendű játékokat produkált Nyárai Rezső, mint Konakia kormányzója, kötönő volt Kun Dezső (miniszterelnök) s most is hangos derűltséget keltett Deák Gyula (Nikolich herceg). Kafka Gyula nagyon jól alakította a részeges barátot. Az előadás a legjobbak közül való volt.

Csütörtökön este ismét egy kellemes zenéjű operett ment, a „Katonadolog”, melyet Tóth Béla jutalomjátékaul adtak. A terem a bérletszűnet ellenére egészen megtelt s a közönség pompásan mulatott. A jutalmazandó Tóthot — elég furcsa — egy mellékszerepben láttuk. Talán ezért is nem tudott felvidulni. Tóthot ösztinte ovációban részesítette a közönség. Somos Piri (Nakinak) a fő női szerepben most is igen kedves volt. Sokat neveltünk Nyáray Rezső elsőrendű alakításának. Nagyon bájos volt Fáskesti Mariska a fűszerpében. Kövy Kornélia közvetlen játékával nagyon jól hatott. Kifogástalan volt Deák néptánótja. Sándor Andor most is értékes erőnek bizonyult. Dicséret illeti a többieket is.

Pénteken a „Majolika” című vígjáték került színre Deák Gyula jutalomjátékaul. A főszerepben Sándor Andor (Frigyes herceg) a szokott jó volt. Deáknak nem volt nagy szerepe, de elemében volt. Mikor a színpadra jött, lelkes ovációban részesítette a közönség. Pompás alakításokat láttunk Nyáraitól és Kun Dezsőtől. Kövy Kornélia, Fekete, Somos Piri, Asbóth Lili és Kafka Gyula egyaránt tetszetek. Jók voltak Sándor Imre és a többiek is. Az előadás nagyobb közönséget érdemelt volna.

Külön dicséretet érdemel a karmesternő, aki a zenét szolgáltatja ügyes technikával.

Tegnap, szombaton az „Éva” operettet adták telt ház előtt, Kovács Hanna nagyváradi primadonna vendégfellépével. Ma, vasárnap délután ifjusági előadásul a „Piros bugyelláris” régi, de jó népsziművet játszásk, este pedig Lehár bájos zenéjű operettjét, a „Tökéletes asszony”-t Kovács Hanna fellépével.

— **Az iskolák címerei.** A közoktatásügyi miniszter rendeletét bocsátott ki a tanfelügyelők-höz, hogy jövőben az iskolaszolgák az iskolák címereinek tisztánmaradására szigoruan ügyeljenek. A miniszter ezen rendelet kibocsátására az birta rá, hogy egyes iskolák címereit a por, a méz s a rozsdá mint belepote.

Tollfuttában.

A gazdag ember.

Milyen is egy gazdag ember? Mit csinál, hogy él a gazdag ember? Ezek a furcsa kérdéseken töprengtem a napokban, mikor megszűlettem bennem a gondolat, hogy veszek egy sorsjegyet s húzás után egész egyszerűen én is gazdag ember leszek. Beállítottam tehát a kereskedésbe és kértem két sorsjegyet s minthogy minden második sorsjegynek okvetlenül nyernie kell, a kettő közül megvettem a másodikat. És most már elképzeltem, hogyan él a gazdag ember...

A gazdag ember reggel tizenegyor felkel és minthogy az most igen időszűri, a papírjait rendezgeti s a kétezer darab részvényéről a szelvényeket vágja le. Eleinte úgy vágta a szelvényeket, hogy nem nagyon szélesre nyitotta az ollót, egy centiméternyire csak, úgy hogy kétszer kellett kinyitni, míg egy szelvényt levágott. Később rájött, hogy ha szélesebbre nyitja, két centiméternyire, akkor egy vágásra képes levágni a szelvényt. Ennek szerfölött megörült, de egy félóra múlva elfelejtette.

Ezután ebédhez ült a gazdag ember. Ebéd után azon gondolkodott, milyen rossz berendezés az, hogy az ember csak a szájával tud enni. A rágásban és lenyelésben van még némi inger valóban, — gondolta a gazdag ember, — de aztán lenyeli az ember a falatot, a gyomra tele lesz és nem érez semmit, legfeljebb csömört és elteltiséget. Valahogy oda kellene fejleszteni az evést, hogy az ember megrágná az ételt és oldalt beleeresztené egy tábla. Rendek egy ilyen tálat, gondolta futólag a gazdag ember.

Ebéd után lapokat olvasott a gazdag ember. Az egyik rovatban azt olvasta, hogy mostanában nagyon szép mulbakat tudnak csinálni, olyan kitűnő gépeket, amik jobban járnak, mint az igazi lábak: a lábfejek végén kerekek is vannak, a lábszárban egy kis motor és az hajtja a kereket, úgy hogy az embernek alig kell mozogni. Rögtön elhatározta, hogy levágatja a lábait és rendel egy ilyen.

Ujságolvasás után egy kicsit kocscikázott a gazdag ember. A kocsiból az embereket nézegette, a férfiakat és nőket, s a végén megállapította, hogy a férfiakban van valami nőies, ellenben a nőkben sokkal több nőies van, mint a mennyi férfias van más nőkben. Ennek az oka, gondolta a gazdag ember, nyilván abban keresendő, hogy nincsen rendes munkafelosztás; a férfiakat is a nők szülik, meg a nőket is a nők szülik, ami rossz beosztás, mert így a nők rossz tulajdonságait a férfiak átveszik, a nők pedig hatványozták. Ugy kellene csinálni, hogy a nőket a nők szülik, a férfiakat ellenben a férfiak.

Este színházba ment a gazdag ember és megnézte egy vigjáték harmadik felvonását. Némely jelenet tetszett neki és elhatározta, hogy épített magának egy nagy színházat, aminek az egész nézőterén ő ül majd egyedül s amikor ő int, hogy „köszönöm,“ a színész és színésznő elhallgat és kimegy a színpadról. Erre valami bohóc jön be s artistamutványokat produkál, felmászik egy nagy létrára és éppen le akar ugarni, mire a gazdag ember közbeszól, hogy elég, menjen le.

Éjszaka tizenkettőkor ért haza a gazdag ember. Leült egy bőrkarszékre és egy Upmanért nyitott, hogy rágyújtson. De észbe jutott, hogy a gyufa legközelebb meg fog drágulni, tehát takarékoskodni kell vele. Elővett egy ötvenkoronás bankjegyet, a lámpa fölé tartotta és azzal rágyújtott a szivarjára. Azután lefeküdt s azt álmodta, hogy megjelent előtte egy szegény ember és azt mondta, hogy ha husz koronát ad a szegényeknek, örökké él. Másnap a gazdag ember husz koronát adott a szegényeknek, mire beszállították szépen a Schwartzerbe. Életében most adott először jótékony célra, hát bolondnak nézték szegény fejét. Pedig csak gazdag volt.

... Nem, én nem akarok gazdag lenni!

— **Az állam a vakokért.** A kultuszminiszter leiratban hívta fel a vármegye törvényhatóságát, hogy a vármegye területén élő, testi és szellemi képességükkel fogva kiképzésre alkalmas vakokat írják össze, hogy azokat elhelyezhessék.

HIREK.

Ugy szeretnék...

Ugy szeretnék magával egyszer
Beszélni titkon és meghittan;
Ugy szeretném, hogy mellem üljön
S hallgassa, mint dobog a szívem...

Én mondanék egy dalt magának:
Büszke, fenszárnyaló éneket;
Dalban kérdezném észerszer,
Hogy ugy-e enyém, ugy-e szeret?...
S.

Maga a vállamra borulna
S csak szólanul nézne, nézne rám,
Én olvasnék egy dalt szemébe,
Dalt, amely boldog, dalt, mely vidám...

Egy eleven főherceg

csapott fel zurnalistának s foglalta el helyét a napokban az újságíró sztal mellett. A német trónörökös a berlini Ullstein újságkiadó cég egyik esti lapjánál helyet foglalt egy direkt e célra berendezett dolgozószobában, amelyben lesz két libériás inas, nagymivű tintatartó, lexikon, telefon, stílusosan faragott penna s miegymás.

A fenségé aligha fog cikkeiben potitizálni, az uralkodó családok sorában ez már csak Montenegróban divik, de azért a fenségét bizonyára bevélasztja a lojális német újságíró testület disztagnak. Most szent és igaz, hogy fenségés kollégánkat rövidesen ki fogják kiáltani tehetséges újságíróknak. Azonban talán önök is fanyar mosollyal fogják fogadni e hozsannákat. Jöjjen el a német trónörökös Lendvára, próbáljon meg itten lapot szerkeszteni. Amikor Patkó csendőr-mester ur azt mondaná neki, hogy fenség, írjon cikket arról, hogy a lakosiak jök, nem akarnak semmi megirni-valót produkálni; azután elmenne a városi hivatalba, hol főjegyző urunk azzal vágna elébe: hogy van fenségés szerkesztő ur, mondjon valami újságot? A járásbírósan meg tudná fenségés kollégánk, hogy unalmas csirkepöröket tárgyaltak csupán, — akkor azután hazamenne, bemárthatná művészién faragott pennáját remekfaragású ténartatójának fekete tengerébe s megírhatná a vezércikket, a helyi-érdekű második cikket, két-három más cikket s vagy harminc darab hirt, hogy azután megelégedéssel elmondhassa az újságíró Miatyánkját: „És add meg nekünk a mindennapi szénzációnkat, valamint mi is megbocsátunk az ellentünk vétőknek.“ És ha fenségés kollégánkat nem fogja elhagyni a jövedve és lesz kedve utána cikket, híreket írni egypár fővárosi és vidéki lapba, mint mi tesszük, és ha ezek után mindig, mindenütt jelen lesz, hogy az emberek azt mondhatnák: „de jó dolguk van a szerkesztőknek, mindenütt ott lehetnek, ha még egyszer a világra jövök; én is szerkesztő leszek,“ — mondom, ha kerestül meg ezen a próbán, akkor hódolattal fogjuk meghajtani előtte az elismerés zászlóját. Addig azonban csak egy gunyos mosoly ül a szájunk szélére...

— **Eljegyzés.** Wortman Henrik ivaneci kereskedő eljegyezte Mandelbaum Ida kisaszonyt Marciában. (Minden külön értesítés helyett.)

— **Szemle a csendőrségen.** Boros Lajos zalaegerszegi m. kir. csendőrfőhadnagy kedden és szerdán városunkban tartózkodott s a helybéli csendőrös felett szemlét tartott.

— **Tüzoltók közgyűlése.** Az alsólendvai önk. tűzoltó-egyesület ma, vasárnap délután fél 4 órákor évi rendes közgyűlést tart a városháza tanácstermében.

— **Halálozás.** Veér Lajos alsólakosi rk. tanító f. hó 4-én 62 éves korában elhunyt. Az öreg, érdemes pedagógus, aki nem kevesebb, mint negyven évet töltött a tanítói pályán, már hónapok óta betegeskedett, de csak akkor mondott le a tanításról, mikor betegsége már igen súlyosra fordult. Veér Lajos éveken át volt a járási tanítói kör elnöke, mely állását nemrég vált meg betegeskedése miatt. Halála, amelyről a gyászoló családon kívül a tanítói kör is adott ki gyászjelentést, ismerősei körében ószinte részvétet keltett. Temetése tegnapelőtt, pénteken délután volt nagy részvét mellett.

— **Nyugdíjazás.** A vármegye közigazgatási bizottsága Gerencsér Jánost, szolgabírói hivatalunk régi, hű hivataloszlóját f. évi április 1-ével nyugdíjazta. A népszerű János bácsi 1886. június 4-én lett a helybéli szolgabírói hivataloszlója, néhai Nagy József főszolgabíró ideje alatt. Azelőtt 12 évi pandur, majd járásörmester volt Nagykapornakon. Most, mikor elhagyni készül azt az állást, amit 28 éven át becsülettel töltött be, ismerőseinek jókívánatai kísérik el a jól megérdemelt nyugalomba az öreg szolgát.

— **Bérmálás az alsólendvai járásban.** Mint beavott forrásból értesülünk, a nyár folyamán bérmálás lesz Alsólendván és az egész alsólendvai járásban. Mikes János szombathelyi megyéspüspök az alsólendvai járásban és a közeli vidéken a következő beosztással tartja meg bérmakörútját: Május 25. és 26-án Belatincon, június 1. és 3-án Bántornán, 3-án Bagonyán, június 7-én és 8-án Alsólendván, június 9-én Lendvavásárhelyen, június 10-én Csesztregén, június 14-én Szentgyörgyvölgyön, június 15-én Rédicsen, június 16-án Kerkasztmiklóson, június 17-én Cserföldön és június 18-án Szécsiszigeten.

— **Március 15-ike,** a szabadságharc kitörésének évfordulója közeledik, de az idén ezt csak a naptárakból tudjuk meg. Sem egyesületeink, sem tanítvázeink nem készülnek megünnepeelni Március Idusát, csak olyan szürke nap lesz ez is, mint a többi 364. Azt mondják, ez az idek jele. Ördögöt! a hazafiatlanságunknak a jele...

— **Műkedvelők a színházban.** Kedden este kellemes előadásnak leszünk részesei a színházban. Kabaré-előadás lesz, melynek műsorában nemcsak a társulat legjobb erői, de több helybéli urleány és ur is fel fog lépni, nevezetesen Arnstein Annuska, Józsa Margit és Rudolfer Alice urleányok s Gámgol István. Brünner Mariska urleány és Reiter Ernő a szalon-tánogót fogják eltancolni. A kellemes és sikeresnek ígérkező kabaré-estélyen az egyik konferencier szerepét szintén egy közismert helybéli fiatalember tölti be. Az estélyen csakis irodalmi színvonalú előadás lesznek, úgy, hogy azon fiatal lányok és gyermekek is részt vehetnek. Minthogy a kabaré Fekete Józsefnek, a népszerű szintitkárnak és Nyáray Rezsőnek, a társulat egyik legértékesebb tagjának a jutalomjátéka lesz egyuttal, reméljük, hogy közönségünk tömeges látogatással fogja honorálni a két derek színész buzgósgát.

— **Az alsólendvai kéményseprő-kerület kettéosztása.** Megirtuk, hogy az alsólendvai kéményseprői kerületet ketté akarják osztani s Belatiné székhellyel új kerületet akarnak létesíteni. A belügyminiszter a napokban leirt Árvay Lajos alispánhoz, hogy az érdekelte kéményseprőmester bevonásával és meghallgatásával állapítsa meg, mennyi lenne a szétválás után a két kerület bruttó bevételé és tiszta jövedelme. Az alispán a belügyminiszterium leiratát tegnapelőtt közölte Székely Emil alsólendvai főszolgabíróval, akit utasított, hogy a bevétel és jövedelem tekintetében sürgősen járjon el s tegeyen jelentést.

— **A bántornyai templom kibővítése.** A bántornyai templomot — mint értesülünk — gróf Zichy Ágost v. b. t. t., kegyur kibővíteti, illetőleg egy tágas csarnokot épített a templomhoz. A kibővítés terve egy előkelet bécsi műépítész munkája, az építkezést pedig Ratköl Tivadar és Meszarics István mureszombati társvállalkozók végzik. Az épület falai kizárólag betonból készülnek, mennyezete faburkolat lesz.

— **Utazási ösztöndíj iparosoknak.** A kereskedelemügyi miniszter mindegyik iparkamara területére egy-egy 600 koronás utazási ösztöndíjjal alapított. Erre az ösztöndíjra folyó évi márc. 30-ig lehet pályázni. Bővebb értesítést az ipartestület jegyzője ad.

— **A tifusz halottja.** Megirtuk, hogy városunkban a közelmúlt napokban több hafistufusos megbetegedés történt. A múlt héten — sajnos — ismét újabb megbetegedések fordultak elő, amely körülmény arra indította a hatóságokat, hogy még az eddiginél is szigorúbb intézkedéseket léptessenek életbe a kór terjedésének megállítására. A tifusznak egy sajnálatos áldozata is van, amely nyíriében az egyik beteg, Vlagy Mátyas alsó-utcai cipész neje, egy nyolcgyeremes anyja, pénteken reggel meghalt.

— **Patika lesz Csesztregen.** Ferenczy Árpád budapesti gyógyszerészemester engedélyt kapott a belügyminisztériolt arra, hogy a járásunkban levő Csesztreg községben gyógyszerterület nyithasson. Ferenczy a patikát egy év leforgása alatt tartozik felállítani, mert különben jogositványra elévül.

— **Nyilvános nyugtázás.** A lentői iparos olvasókör szombatán este táncmulatságot rendezett, mely minden tekintetben várokozónan felül sikerült. A mulatságon felülfizetni szíveskedtek a következők: Baumgartner Kálmán, Brunner N., Csánk László, Deutsch Alfréd, Dömötör Sándor, Gálisz Károly, Kancsal József, Krausz Samu, Nagy Lajos, Takács Vince, Weisz Aladár, Weisz Samu 3-3 kor., Berényiné, Horváth Ferenc, Donner József, Richter Adolf 2-40—240 korona, Hóbor József, Krausz Dezső, Nagy Sándor, Pölcz István, Steiner Béla, Ifj. Török Gyula, Weisz Gyula, Zolnai Ferenc 2—2 korona, Fritz Dezső, Zsupponits Ilona 150—150 korona, Szabó Sándor 140 korona, Molnár József, Farkas Pál 120—120 korona, Berta János, Horváth Sándor, Fritz Simon, Nagy Ferenc, Pál József, Tóth Ilona, Ziskó Péter 1—1 korona. A szíves felülfizetéseikért ezután is köszönetet mond a Rendezőség.

— **Halálos szerencsétlenség a bántornyai malomban.** A múlt héten halálos szerencsétlenség történt a bántornyai malomban. Zver József 20 éves zorkóházi legény kedden öröni volt vitt a bántornyai Tivadar-féle malomba. Amíg kiszolgálták, a legény addig a működésben levő gépet nézegette. Egyszerre amint közel ment a malomkerékhez, egy kiálló fal valahogy febejtötte úgy, hogy Zver elájult. Eszméletlen állapotban szállították haza Zorkóházára, ahol nemokára meghalt. A szerencsétlenül járt legény holttestét az alsólendvai kir. járásbíró f. hó 5-én felboncoltatta s vizsgálatot indított annak kiderítésére, hogy a szerencsétlenségért nem terhel-e valakit felelősség.

— **Kirabolt öregember.** Hasi Miklós kerkaiklodi öregember f. hó 3-án négy legény társaságában ivott a falu koreszmájában. Mikor Hasi már jónak látta hazaindulni, a kompánisták vállalkoztak arra, hogy elkísérik. Hazáig nem történt semmi különös, de amikor Hasi be akart fordulni házának kapuján, a legények rárohantak és elrabolták 195 koronáját. A csendőrség a rablótámadókat kinyomozta és fejjelentette az alsólendvai kir. járásbírósnak.

— **Gyilkolt az alkohol.** Biró Pál és Tomor József vincellérek szomszédok voltak a Tapolca melletti kisérsi szőlőhegyen. A két vincellér vasárnap délután Tomor lakásán idogált s ivás közben a politikáról polemizáltak. Politikázás közben — mikor már alaposan fölöntöttek a garatra — a két ember összevesztett s a lárna hevében Tomor, a házigazda, pofonvágta Birót. Biró erre hazaszaladt s egy oltókest véve magához, visszament Tomorhoz, hatalmas kését belevágta a hátába, majd pedig a combján ejtett rettetene sebet. Tomor eszméletlenül esett össze s mire családja orvost hozott hozzá, már elvérzett. A gyilkost a csendőrség letartóztatta és bekísérte az ügyészség fogházába.

— **Elhalasztott közgyűlés.** Az alsólendvai ipartestület ma, vasárnap délután 2 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését, miután a múlt vasárnapra egybehívott közgyűlés nem volt határozatképes.

— **Az ebadó módosítása.** A vármegye törvényhatósága az ebartási engedélyt, illetve szabályrendeletet akként módosította, hogy a hasznos célt szolgáló ebek adója 4 kor., a kedvtelésből tartott ebeké pedig 10 kor. Ez utóbbiak közé soroztatnak a háziorvó kutya is, a hol a közbiztonság felett külön rendőrség őrökdi.

— **Bűnös anya.** Lentőipolna község határában egy árokban a múlt héten egy háromhónapos gyermekhullát találtak. A csendőrség a bűnös anyát kinyomozta és letartóztatta.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Hanzsaliics József nagykanizsai járásbírói díjnyosa a letenyei kir. járásbíróhoz knyökká nevezte ki.

— **A dunántúli püspökválasztás.** Néhai Antal Gábor dunántúli református püspök örökéért már megindult a harc. Németh István pápai teológiai tanár, egyházkürelti főjegyző, ezidőszertint püspök helyettesét és Kiss József pápai esperes állanak szemben egymással az egyházküreltek most adják le szavazataikat és beavatoit körökben azt hiszik, hogy Németh István fogja az egyházmegyéet többségének a bizalmát megnyerni.

— **Hibaigazítás.** Múlt számunknak a Zrinyi Károly belatinci pübános temetéséről szóló hírébe hiba csuszott. A gyászszertartásnál celebráló Szlepecz János nem novai, hanem muraszombati esperespübános, s a koporsóra nem a mura-melencéi, hanem a murabaráti-i kőregyzőség helyezett koszorút.

— **A megyei hírlapírás köréből.** A „Balaton-i Hírlap,” mely Tapolcán csaknem két évfolyamot ért el, szerkesztővárság miatt múlt év őszén megszűnt. Ez a speciálisan a balatoni érdekeket képviselő közgazdasági, pénzügyi, fürdőügyi és idegenforgalmi újság új köntösbén, új vezér et alatt március hó 15-én újból megindult. A lap vezérletet — mint főszerkesztőt — Mangold Gusztáv, a Balatonvidéki Hírmondó könyvnyomatos újság szerkesztője vállalta, aki mellett a balatoni irodalom legjelesebb gárdájának közreműködésével Markovits Ferenc dr. közgazdasági szakíró fogja mint főmunkatárs ellenjegyezni a lapot. A szerkesztőség Balatonfűtreden, a kiadóhivatal Sümegen lesz.

— **Színészet Belatincon.** Szombathy Nándor színtársulata f. hó 3-án kezdte meg előadásait Belatincon, a Korona-szálló termében. Bemutató előadásul a „Luxemburg grófja” című operett került színre. Szerdán az „Aranykakas”-t, csütörtökön az „Aranyeső”-t, pénteken a „Tátárjárás”-t, tegn szombaton pedig az „Obsitos”-t adták.

— **Az orvosvilág egyhangú véleménye az,** hogy manapság a gyermekáptalás csak úgy lesz tökéletesen végrehajva, ha az elválasztás pillanatától kezdve a gyermekek „Phosphatine Faieres”-sel lesznek táplálva. E kiváló tápszer értéke megbecsülhetetlen, a gyermekeket a fogzás nehéz időszakán zavartalanul segíti keresztül és a fejlődés biztosításánál elsőrangú szerepet játszik. Nemesak csecsemők, de serdülő gyermekek is szedik, mert a leghatasosabb tápláló anyagokat tartalmazza.

— **Megszökött gyilkos cigány.** A tapolcai fogházból a múlt héten megszökött egy 25 éves cigánylegény, akit gyilkossággal vádolnak. Kérzerkerítése iránt megkeresték az ország összes rendőrfőnökségeit.

— **Több mint harminc szép és érdekes képet** találunk régi kedves képeslapunkban, a már harmincötödik évfolyamát járó ORSZÁG-VILÁG e heti számában. Közülük a legerdekesebbek: A szicíliai dúdas imaja. Az alban deputacio Neuwiedben, Albán hadvezérek, Szibéria foglalai, Schönburg-Waldenburg vára, Szamarkand városa, A bagdadai vasut, Scott emlék a francia alpokban, Havasi tura. A laboratóriumban, Tót paraszt, A világ legmagasabb épülete, Vedekezés az ellenséges léghajók ellen stb. Egy sereg arckép igazságot meg ki az Ország-Világ illusztratív tartalmát. A lap irodalmi részében regényeket, novellákat, kritikai cikkeket és verseket írunk legjobbjai irtak.

Tartalmas, kitünően szerkesztett rovatok ezenfelül: Színház, Művészet, Irodalom, Hírek, Zene, Sport stb. stb. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal. (Budapest, V. ker. Hold-utca 7), ahová az előfizetési pénz is beküldendő. A lap ára félre 8 korona. Minden új előfizető is megkapja díjtalanul és portmentesen az „Ország-Világ Almanach”-ot, ezt a pompás kettőteset díszművet, a mely száz író és művész munkáját foglalja magában.

— **Új okmánybélyegek.** A m. kir. pénzügyminisztérium a folyó év április elsejével új okmánybélyegeket fog kibocsátani harminckét értékfokozattal. A most fogsalomban levő bélyegeket szept mber hó 30-ig lehet árusítani; azonban még 1916. jan. 1-ig kicserélik, azontul többé nem.

— **Örült aviatikus.** Excentrikus ruházatu, lázas tekintetű fiatalember állított be a minap a nagykanizsai polgármesterhez. Zavaros hebehurgasággal előadta, hogy ő aviatikus s repülőgépen jött Pécsről Nagykanizsára. Egyenesen Amerikába akart repülni, de utját nem folytathatta, mert Nagykanizsán elopták a gépét. A városházán rögtön sejtették, hogy a szerencsétlen ember elméje meghiabban s a repülőgép-história-

ból egy szó sem igaz. A rendőrség tudakozódott Pécsről, ahonnan megerősítették azt a föltevést, hogy a fiatalember, aki Dlassk Ferenc kénynepró segédével azonos, közveszélyes örült. Az aviatikus kénynepró beszéllitják valamelyik országos tébolydába.

— **Bá! a tüdővészesekért.** A tüdővész ellen védekező zalavármegyei egyesület javára e hó közepén táncmulatsággal egybekötött hangversenyt rendeznek Zalaegerszegen. A mulatság iránt az egész vármegyében nagy az érdeklődés.

— **Borzalmas öngyilkosság.** Szombathelyi István nagykanizsai háromgyermekes álamáskezelő betegsége miatt öngyilkos lett. Szerdán délután, mikor a kanizsai állomásra berohogott a 248. számú személyvonat, a mozdony eldobta magát, de előbb odaakiöltötte a szolgáltatban levő vasutasoknak: „Isten veletek, barátaim!” A vonat darabokra tépte.

— **A „NYUGAT.”** Ignóus, Ady Endre és Fenyő Miksa szerkesztésében megjelent szepirdalmi folyóirat f. hó 1-ei (5-ik) száma a következő igen érdekes tartalommal jelent meg: Laczkó Géza; Kemény Zsigmond; Szabó Dezső; Beteg a könyvek között; Kortárs Jenő; Majorlányok; Lányi Sarolta; Az ut, ahol könyveztem (Vers); Biró Lajos; Serpentele (regény); Tersánszky Józsi Jenő; Akombak tanár ur (novella); Erdősi Dezső; Az elhagyott asszony dala (vers); Hollós István dr.; Egy versmondó betegről; Ady Endre; Versek; Bató J. rajza; Alvó nő. Ezenkívül a tartalmas „Figyelő” rovat egészíti ki a lapot. A „Nyugat,” amely minden hó 1-én és 16-án jelenik meg, egy evre 24 K, félre 12 kor., egyes szám 1 K 20 fill. Főmunkatársak: Ambrus Zoltán, Babits Mihály, Elek Artur, Halász Imre, Kaffka Margit, Laczkó Géza, Moricz Zsigmond, Osvát Ernő és Schöplán Aladár. A „Nyugat”-ból mutatóványzatot díjtalanul küld a kiadóhivatal; Budapest, IX., Lónyay-utca 18.

— **Halál az erdőben.** Bali György farkasfai lakós még múlt hó 27-én eltűnt hazuról s azóta nem tért vissza. Tegnap akadtak rá holttestére az apátisvántalvai erdőben. A vizsgálat most igyekszik kideríteni, hogy Bali György halálát mi okozta.

— **Öngyilkos gazda.** Barbarics István zoltánházi jómódu gazda tegn ap lakásán felakasztotta magát. Mire hozzátartozói rátaláltak, már nem volt benne élet. Tettenek okát még eddig nem sikerült kipuhatolni.

Szerkesztői üzenetek.

Érdeklődő. A Zikkely Mihály helybéli számgyakornok által kisorsolt két szép kalotaszegi kézimunkát dr. Józsa Fabián né urasszony nyerte meg.

Hölgyek figyelmébe! ==

Tisztelettel értesitem a n. é. hölgyközönséget, hogy **Csáktornyan a főteren** (volt Mráz-féle helyiségben)

női kalap-üzletet nyitottam,

hol raktáron tartom a legújabb divatu női kalapokat a legdiszesebbtől a leegyszerűbb kivitelig. **Átalakításokat a legújabb ívát szerint, a legújánysokban eszközök.** Szakképzettséget egyik legnagyobb bécsi női kalapüzletben nyertem s így remélni merem, hogy munkámmal a legkényesebb izlést is ki tudom elégíteni.

Szíves megkeresésre Alsólendvára is átjövök, vagy kiválasztásra mintakát küldök.

Nagybecsű pártfogást kér tisztelettel

3-1

Hirschsohn Ananka.

KÖHÖGÉS

rekedtség és hurut ellen nincs jobb a **Réthy-féle** **cukorkánál.**

Millió ember szereti a világhírű Réthy-cukorkát, mert rendkívül kellemes ízű, a gyomrot, étvágyt nem rontja, Meghűlés, hurut, köhögés ellen biztosan és gyorsan használ. **Vásárlásnál vigyázzunk** az határozottan Réthy-félet kérjünk, mivel sok hasonlatlan utánzata van. Az eredetnek minden egyes darabján rajt van a RÉTHY név.

1 doboz ára 60 fillér, kapható mindentűl.

Postán küld 5 doboz frankó 3 koronáért.

RÉTHY BÉLA gyógyszerész Békéscsaba.

7256 1913. tkvi szám.

Arverési hirdmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Poje Péter vhajtatonak Szentgyörgyvölgyi Hermin férj Horváth Jánosné és rsai vhajtást szenvedők elleni 210 kor. 47 f. tőke s jár. iránti vhajtási ügyében az árverést Szentgyörgyvölgyi Hermin férj. Horváth Jánosné, kisk. Szentgyörgyvölgyi Ferencnek és kiskoru Szentgyörgyvölgyi Lászlónak az alsólendvai kir. járásbírósg területén lévő következő ingatlan jutalékaikra: 1. a tormaföldi 19. sz. 1. sor 74. hrsz. ingatlanból (szántó a Sárosföldi dülöben) való B. 25—27. sorsz. jutalékára 106 kor.; 2. az u. o. 355. tjkvben † 1. sor 21. hrsz. a. ingatlanból (kert a Beltelekben) B. 10. sorsz. jutalékaikra 148 kor.; 3. az u. o. 4. tjkvben † 1. sor 433. hrsz. a. ingatlanból (szőlő és pincea a Völgyközi dülöben) való B. 23—25. aiatli jutalékaikra 248 kor.; 4. az u. o. 97. tjkvben † 1. sor 460. hrsz. ingatlanból (szőlő a Paposai hegyen) való B. 18—20. a. jutalékaikra 22 kor.; 5. az e tjkvben † 2. sor 464. hrsz. ingatlanból (szőlő a Badacsai hegyen) B. 18—24. a. jutalékaikra 442 kor.; 6. az u. o. 129. tjkvben † 1. sor 446. hrsz. ingatlanból (szőlő a Paposai hegyen) való B. 11—13. a. jutalékaikra 182 kor.; 7. az u. 123. tjkvben † 1. sor 97. e. hrsz. ingatlanból (szántó az Alsómezei földekben) való B. 13—15. a. jutalékaikra 52 kor.; 8. az u. o. tjkvben † 3. sor 245. a. hrsz. ingatlanból (szántó a Nagytőfői dülöben) B. 13—15. a. jutalékaikra 11 kor.; 9. az u. o. 150. tjkvben † 1. sor 275. b. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó a Nagytőfői dülöben) B. 13—15. a. jutalékaikra 12 kor.; 10. az e tjkvben † 2. sor 275. c. hrsz. ingatlanból (szántó a Nagytőfői dülöben) B. 13—15. a. jutalékaikra 12 kor.; 11. az u. o. 155. tjkvben † 1. sor 159. b. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Sárosföldi dülöben) B. 11—15. alatti jutalékaikra 47 kor.; 12. az u. o. 173. tjkvben † 1. sor 322. hrsz. ingatlanból (szántó a Csimesiméi földekben) B. 16—18. a. jutalékaikra 69 kor.; 13. az u. o. 184. tjkvben † 3. sor 168. hrsz. ingatlanból (rét az alsóirtási rétekekben) B. 27—29. alatti jutalékaikra 59 kor.; 14. az e tjkvben † 4. sor 175. hrsz. ingatlanból (rét a nagyrértben) való B. 27—29. a. jutalékaikra 14 kor.; 15. az u. o. 193. tjkvben † 3. sor 238. hrsz. ingatlanból (rét ugyanott) B. 10—12. a. jutalékaikra 27 kor.; 16. az u. o. 194. tjkvben † 1. sor 60. hrsz. ingatlanból (szántó a Városföldi dülöben) való B. 9—11. alatti jutalékaikra 48 kor.; 17. az e tjkvben † 2. sor 98. hrsz. ingatlanból (szántó az alsómezei földekben) való B. 9—11. a. jutalékaikra 92 kor.; 18. az e tjkvben † 3. sor 274. hrsz. ingatlanból (szántó a Nagytőfői dülöben) B. 9—11. a. jutalékaikra 112 kor.; 19. az e tjkvben † 4. sor 299. hrsz. ingatlanból (szántó a külső földekben) való B. 9—11. alatti jutalékaikra 27 kor. kikiáltási árban elrendeltetik és pedig a 97, 133, 150, 155, 181, 193, 194. 4. sorsz. tjkvben az özv. Szentgyörgyvölgyi Jánosné sz. Futács Ágnes holt. haszonélvezeti jogának feltétlen fentartása mellett elrendelik és hogy a fentebb megjelölt ingatlan jutalékok az

1914. március hó 21-én délelőtt 9 óraker

Tormaföld községében a megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul e'adatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kértéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatóságá.

Alsólendván, 1913. december hó 8.

Bíró s. k., kir. jbró.

Alsólendvai képeslapok

művészi kivitelben
sokféle felvételben
Olcsó áron kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papírkereskedésében.

353 1914. tkvi szám.

Arverési hirdmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Balajcz István márokföldi lakosnak, mint vegrehajtatónak, Magyar Farkas vegrehajtatást szenvedő elleni vegrehajtatási ügyében az árverést 2930 kor. 23 f. tőkekövetelés s jár. iránt Magyar Farkasnak az alsólendvai kir. járásbírósg területén lévő, Márokföld községben lévő s 1. a márokföldi 2. sz. tjkvben † 7. sor 522. hrsz. a. felvett ingatlanból (rét a Berki réten) B. 2. és B. 6. alatti jutalékaira 8 kor.; 2. az u. o. 94. sz. tjkvben † 2. sor 242. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó a kerkerdő alatti) való B. 10. alatti jutalékára 22 kor.; 3. az u. ezen számú tjkvben † 5. sor 531. hrsz. alatt felvett ingatlanból (rét a Berki réten) való B. 2. a. jutalékára 7 kor.; 4. az u. o. 113. sz. tjkvben † 2. sor 440. hrsz. a. felvett ingatlanból szántó a Gálmegye dülöben (való B. 9. alatti jutalékára 15 kor.); 5. az u. o. 114. tjkvben † 2. sor 85. hrsz. a. felvett ingatlanból a B. 1. és 4. alatti jutalékára (rét a Beltelekben) és pedig az ezen ingatlan jutaléka a C. 4822 1882. sz. alatt és 1901 884. sz. alatt özv. Magyar Ferencné javára bekebelezett özevgyi jog és holtiglani haszonélvezeti jog feltétlen fentartásával 54 kor.; 6. az u. o. 199. sz. tjkvben † 1. sor 223. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó a Csibukhegy alatt) való B. 2. és 5. alatti jutalékára 14 kor.; 7. az u. o. 201. sz. tjkvben † 1. sor 390. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó és rét a Nagytőfőben) való B. 2. és 5. alatti jutalékára 54 kor.; 8. az u. o. 202. sz. tjkvben † 1. sor 568. hrsz. a. ingatlanból (szántó a Pityer hegyen) való B. 2. és 5. alatti jutalékára 20 kor.; 9. az u. o. 225. sz. tjkvben † 1. sor 407. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántóföld a Nagytőfőben) B. 9. alatti jutalékára 17 kor.; 10. az u. o. 234. tjkvben † 293. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó a Hegyuti aljában) B. 8. alatti jutalékára 7 kor.; 11. az u. o. 235. tjkvben † 2. sor 420. hrsz. a. ingatlanból (rét a Szélréten) való B. 8. alatti jutalékára 15 kor.; 12. az u. o. 236. tjkvben † 1. sor 104. hrsz. alatt felvett ingatlanból (házhely, udvar és kert) való B. 7. a. jutalékára 130 kor.; 13. az u. o. 258. sz. tjkvben † 1. sor 364. hrsz. a. ingatlanból (szőlő a B. Túttös hegyen) való B. 2. és 5. alatti jutalékára 16 kor.; 14. az u. o. 259. tjkvben † 1. sor 561. hrsz. a. ingatlanból (szántó a Pityerhegyen) B. 2. és 6. alatti jutalékára 7 kor.; 15. az u. o. 260. sz. tjkvben † 1. sor 2. hrsz. alatt felvett ingatlanból (házhely, udvar és kert) való B. 1. és 4. alatti jutalékára 84 kor.; 16. az u. o. 185. tjkvben † 1. sor 588. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántóföld a Fenyő és fenyő aljában) B. 8. alatti jutalékára 12 kor.; 17. az u. o. 291. tjkvben † 1. sor 232. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Csibuk hegy alatt) B. 3. és 6. alatti jutalékára 13 kor.; 18. az u. o. 298. sz. tjkvben † 1—2. sor 578. és 581. hrsz. alatt felvett s egy jószágtestet képező ingatlanból (szántó a Pityerhegyen) B. 4. alatti jutalékára 20 kor.; végül 19. az u. o. 299. sz. tjkvben † 1. sor 101. hrsz. alatt felvett ingatlanból (házhely, udvar és kert) B. 1. alatti jutalékára 17 korona kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok és ingatlan jutalékok

1914. május hó 1-én délelőtt 9 óraker

Márokföld községében a megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kértéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birtokosnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatóságá.

Alsólendván, 1913. november 20-án.

Dr. Füllöp s. k., kir. aljbró.

Állami tisztviselők, tanítók

fizetési nyugtája a legújabb minta szerint elkészült s darabonként is kapható BALKANYI ERNŐ nyomtatványraktárában Alsólendván.

MIELŐTT SZŐLŐVESSZÓT, SZŐLŐOLTVÁNYT, BORT,

gyümölcs- és diszfát

vásárolna, a saját érdekében kérje legújabb képes árjegyzékünket, a mely mindenkire nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Pontos cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA

szőlőoltványtelep és bortermelő részv.-társ.

BIHARDIÓSZEG.

10-8

Eladó, vagy bérbeadó vendéglő.

Lenti községben (Zala-m., vasútállomás) a **Vadas-féle vendéglő** f. é. május elsejétől **bérbeadó**, esetleg jutányos áron **eladó**. A vendéglőhöz tartozik az összes szükséges melléképületeken kívül még erdő és legelő jog, gyümölcsös, konyhakert, szántó és szőlő, melyen az elmúlt évben 20 hltr. bor termett. — A t. érdeklődőknek szívesen nyujt felvilágosítást a helyszínen Horváth Ferenc vendéglős, vagy pedig Horváth János kávéháztulajdonos Budapesten, VII., Stefánia-ut 25.

Egy főútcái lakás

a mellékhelyiségekkel

.. együtt ..

május elsejére kiadó.

Bővebbet Alsólendván

.. Teke Dénesnél. .. 3-3

Hirdetés.

Kerkaszentmiklóson egy ház négy szobával, konyha stb. összes mellékhelyiségekkel, továbbá rét, szántóföldek és szőlők **eladók**.

Bővebbet Tóth István körgyámnál Kerkaszentmiklóson.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használatos.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerárában.

Remek világítás

vendéglősök vagy kereskedőknek!

Egy 15 lángra berendezett, még üzemben levő, mesés fényű

acetylen-világítás,

teljes felszereléssel, ugymint lámpák és luszterekkel, helyszüke miatt minden elfogadható áron eladó. — Bármikor üzemben megtekinthető

Fleischhacker Albert fűszerkereskedőnél
Nagykanizsa, Magyar-utca 37. 3-2

Vigyázzon egészségére!

Megbízható és jó minőségű nikotinmentes

cigaretta-hüvelyeket

csak BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papírkereskedésében Alsólendván szerezhet be.

Hirdetéseket

jutányos árban felveszi
a lap kiadóhivatala.

Őszibarackfát,
mindenfélé gyümölcsfa **vadonczot,**
akáczcsemetét,
2 éves gyökeres **szőlővesszőt**
igen olcsón ad **Unghváry László**
faiskolája Czegléd. Tessék árjegyzéket kérni!

Az alsólendvai önkéntes tűzoltó-egyesület 1911—13.- évi zárszámadása.

Folyó szám	Bevétel:	kor.	fill.	Folyó szám	Kiadás:	kor.	fill.
1	Az 1910. évi pénztármaradvány	941	95	1	Kölcson törlesztés (260:20, 545:40, 244)	1049	60
2	Az Alsólendva-Vidéki Takarékp. adománya	120	—	2	Szolgálat fizetés (56, 168, 112)	336	—
3	Az Alsólendvai Takarékpénztár adománya	420	—	3	Várm. tűzoltó-szöv. tagdíj (12-10, 12-10, 24-20)	48	40
4	Alsólendva nagyközség segélye (300, 200)	500	—	4	Biztosítás (62-48, 62-48, 62-48)	187	44
5	Pártoló tagdíjából (688, 670, 606)	1964	—	5	Az Orsz. tűzoltó-szövetség tagdíj (7, 7-55)	14	55
6	A vincellérek mulatsága jövedelméből	30	—	6	„Tűzvédelem“ című szaklap (6-10, 12)	18	10
7	Báli jövedelméből	52	—	7	Fecskendő fuvar (8, 7)	15	—
8	Betéti kamat (14-72, 60-06, 68-15)	142	93	8	Szertár tisztítás (1, 5, 11-40)	17	40
				9	Lófogat jutalomdíj (5)	5	—
				10	Bolti és nyomdai számlák (4-32, 103-66, 22-12)	130	10
				11	Ruhaszállítás	2	28
				12	Ajánlott levélre		45
					Egyenleg mint pénztári maradvány	2346	56
		4170	88			4170	88

Vagyoni kimutatás.

Vagyon:	kor.	fill.	kor.	fill.
Takarékpénztári betétekben	1881	95		
Készpénzben	464	61		
Alapokban	2022	52		
Leltári érték	9787	46		
Tagsági díj hátralék	258	—	14414	54
Teher:				
Az Alsólendvai Takarékpénztártól felvett kölcsön			1400	—
Tiszta vagyon			13014	54

Alsólendván, 1913. évi december hó 31-én.

Raffensperger József
parancsnok.

Wortman Ármin s. k.
egyl. pénztáros.

A számadást megvizsgáltuk, annak összes tételeit a vonatkozó okmányokkal és takarékpénztári betétkönyvekkel egybevetettük s minden tekintetben helyesnek találtuk.

Alsólendva, 1914. évi február hó 22-én.

Arnstein Benő s. k.
számvizsgáló.

Mattyasovszky Vince s. k.
számvizsgáló.

Kiss Dénes s. k.
számvizsgáló.